

Atâta dragoste și har

Lucica Boltasu

Aș vrea la piept ca să vă strâng,
Cum cloșca puii-și strânge,
Să fiu ca florile din crâng,
Mireasmă pentru cei ce plâng,
Să plâng cu cel ce plânge.
Aș vrea să fiu un ajutor,
Chiar de puterea-i mică,
Să vă vorbesc despre Izvor,
Despre al vieții sfânt Odor,
Ce pe căzut ridică.

Atâta dragoste și har,
Sădit-a Domnu-n suflet,
Că nu există stăvilă,
Să îngrădească al Său dar,
S-oprească al meu umblet.
Și mă căznesc să fiu curat,
În fapte și vorbire,
Să nu fiu anatemizat
Când de aici voi fi luat,
Plecând în nemurire.

Și port un mare dor în piept,
Căci Dumnezeu e mare,
Prin tot ce face este drept,
De-aceea zilnic Îl aștept,
Privind albastra zare.
El ne ascunde cu mult drag,
Sub aripile-I sfinte,
Din neputinți face șireag,
Ne saltă peste orice prag,
Căci este bun Părinte.

Iar dacă în noi valuri bat
Și-nvolbură trăirea,
Să nu uităm că ne-a creat,
Să Îi dăm slavă ne-ncetat,
Cu toată mulțumirea.
Doar de răbdăm pân-la sfârșit,
Povara-n astă lume,
Vom fi cu El în infinit
Și-om înțelege c-a murit,
Ca să ne dea un nume.

Suntem prin Domnul înfiați,
Spălați de orice vină,
Pentru vecii răscumpărați,
Prin El suntem cu toții frați
Și răspândim lumină.
Prin jertfa sfântă la calvar,
Ne-a demonstrat iubirea,
Prin lege, prin mărețul har,
Putem pricepe al Său dar,
Iar scopul, ...mântuirea!

25/11/15, Barcelona-Lucica Boltasu